

UNA ALTRA SODOMA, SI US PLAU

Anna Brasó i Rius

Off Broadway, d'El Musical Més Petit. Direcció: Daniel Anglès. Direcció musical i arranjaments: Sergi Cuenca. Direcció tècnica vocal: Susanna Domènech. Coreografia: Esther Luengo. Dramatúrgia i adaptació de lletres: Daniel Anglès i Juan Vázquez. Vestuari: Maria Arujo. Il·luminació: David Bofarull. So: Jordi Balbé. Espai escènic: EM+Petit i Albert Muntanyola. Repartiment: Queralt Albinyana, Daniel Anglès, Ester Bartomeu, Xènia Garcia, Tamara Quiogue, Juan Vázquez i Ferran Guiu (com a cambrer). Músics: Sergi Cuenca / Gustavo Llull (piano), Santiago Acebo (baix), Juan Manuel Nieto (bateria). Teatre Romea. Del 23 de desembre de 2004 al 9 de gener de 2005.

El Musical Més Petit, que ja va omplir els escenaris catalans amb cançons d'obres de teatre musical extretes del continent americà amb *Jo, tu, ell, Webber... i Shönberg...* i *Jugant a Rodgers*, ho torna a fer. Després de nou anys d'història, i d'haver explorat diverses possibilitats del gènere musical (el de tipus més operístic amb *El somni de Mozart*, el d'entertainment amb *Un cop més... una mica de música* i la creació pròpia amb *Casta diva*), barreja el recull antològic i la dramatúrgia pròpia amb *Off Broadway*. Aquest cop, tal com el títol del musical indica, els llums del gran carrer s'apaguen per deixar brillar les cançons de compositors que encara no coneixen la fama, però que Daniel Anglès afirma que són referents potencials per al món del teatre musical.

Aquesta antologia no pretén ser equilibrada: hi ha dos compositors que hi predominen en el repertori que es presenta, Jason Robert Brown (amb set cançons de *Songs for a New World*, dues de *The last five years* i dues d'inèdites) i Andrew Lipka (amb cinc de *The Wild Party*); també en formen part Janine Tesori & Brian Crowley (amb una cançó de *Violet*) i Michael John Lachiusa (amb una de *Hello, again*). La selecció està feta en funció de l'interès personal dels creadors, mesura potser no gaire científica, però sí una garantia de fe en el projecte.

Jugant amb el títol, *night off* és una nit lliure i una nit de festa, i la trama de l'obra transcorre, precisament, en una festa lliure —se celebra l'aniversari d'una actriu—, en què els convidats viuen en una altra Sodoma, ironitzant sobre la Bíblia, per dignificar la ciutat que, segons la tradició judeocristiana, va ser cremada per Déu, amb Gomorra, per la perversitat en què s'hi vivia. Aquesta dignificació es fa des de la individualitat, per mitjà dels fragments de vida i els sentiments que cada personatge mostra, trencant-ne, a poc a poc, la façana protectora... És una humanització enllà del *glamour*. Tot i que, d'aquest, també n'hi ha a l'obra.

L'escenografia respon a aquesta voluntat d'abundància i senzillesa. Consta d'una prestatgeria plena d'ampolles de begudes alcohòliques, una barra i tamborets, una taula amb cadires al voltant, el mateix espai dels músics —el piano esdevé la barra i plataforma d'alguna dansa— i un sofà.

Les cançons, les danses, la interpretació estan molt ben resoltes pels actors, que tenen en la veu i l'emoció, la seva carta de presentació més valuosa. Es tracta d'actors de teatre musical

complets, amb una bona formació en els diversos àmbits que requereix el gènere, a les condicions del qual s'adequa tot el muntatge, tractant-se com es tracta d'un musical pur, cantat totalment.

Amb *Off Broadway*, El Musical Més Petit torna a consolidar-se com a companyia de teatre musical. També es presenta com un grup seriós i amb ganes de fer coses: seriós respecte a les exigències que s'autoimposen; i amb ànims d'oferir el que necessita (referents nous per al gènere musical, que, després d'anys de lluita, ha aconseguit fer-se un lloc en el marc teatral català). A més, fa servir l'escena per remoure l'emoció de l'espectador, enfrontant-se a tabús prefixats, tot trencant la quarta paret per animar-lo a participar d'un món nou que és possible. Per tot això, ens trobem davant d'una aposta valenta, no només per la pretensió de portar a l'escena catalana detalls de musicals d'una possible avantguarda, sinó perquè el muntatge esdevé un crít per trencar les barreres que posa a la societat una moralitat a vegades retrògrada; un crít contra el silenci, que condemna a la invisibilitat les coses considerades mal vistes, com, en l'obra, un amor homosexual. Qui tingui orelles, si ho vol, que escolti. Qui tingui veu, si ho vol, que canti.

Off Broadway, d'El Musical Més Petit. Teatre Romea.
(David Ruano)